

Uchwała Kongresu Leśników Polskich

Kongres Leśników Polskich, na podstawie referatów, dyskusji i wniosków uchwalonych na obradach sekcji, Polityki Ekologicznej Państwa oraz Polityki Leśnej Państwa, stwierdza:

- Po pierwsze – leśnictwo w swym wymiarze jest ważnym sektorem trwale zrównoważonego rozwoju cywilizacji i podejmuje wyzwania społeczno-gospodarcze oraz środowiskotwórcze XXI wieku.
- Po drugie – leśnictwo polskie dzięki stałemu i wydatnemu zwiększaniu zasobów leśnych, wypracowanym podstawom programowym i prawnym oraz wykształconej kadrze zawodowej jest dobrze przygotowane do podjęcia zadań trwale zrównoważonego rozwoju.
- Po trzecie – najważniejszymi wyzwaniami leśnictwa w perspektywie XXI wieku są:
 - podjęcie wzmożonych zadań na obszarach wiejskich (zalesienia, funkcje zatrudnieniowe i rekreacyjne oraz in.);
 - poszukiwanie rozwiązań prowadzonych do łagodzenia i usuwania skutków kryzysu ekologicznego w środowisku naturalnym wywołanego skażeniem chemicznym, zmianami klimatycznymi oraz schematycznymi metodami zagospodarowania w leśnictwie;
 - zapewnienie optymalnego udziału drewna w krajowym i międzynarodowym obrocie towarowym.

Kongres Leśników Polskich uznaje, że osiągnięcie wymienionych celów powinno nastąpić przez:

- dostosowanie lasów i leśnictwa do pełnienia różnorodnych zadań zaspakajających oczekiwania społeczeństwa i zapewnienie optymalnej wydajności obszarów leśnych w zakresie wszelkich świadczeń, usług i korzyści dostarczanych przez lasy, z zachowaniem ich ochrony;

- stałe powiększanie i ochronę zasobów leśnych oraz przyrodniczych wartości lasów, bez względu na formę ich własności;
- przestrzeganie i rozwijanie bezpiecznych dla środowiska przyrodniczego technik i technologii oraz tworzenie warunków do pełnej humanizacji prac leśnych.

Kongres uważa, że dla zapewnienia dalszego rozwoju gospodarki leśnej u progu XXI wieku pilnego rozwiązania wymagają następujące problemy:

- Wzrost zapotrzebowania społecznego na korzystanie z wszelkich funkcji lasu oraz ekologiczne i ekonomiczne przesłanki uzasadniają potrzebę zwiększenia lesistości kraju do 30% w 2020 roku, z perspektywą osiągnięcia lesistości 33% w 2050 roku. Powiększenie powierzchni leśnej kraju przez zagospodarowanie gruntów porolnych i nieużytków wymaga przygotowania okresowych planów operacyjnych z niezbędnymi uregulowaniami prawnymi, organizacyjnymi i ekonomicznymi. Realizacja krajowego programu zwiększania lesistości, którego integralną częścią są zadrzewienia, wiąże się z zapewnieniem stałych źródeł finansowania z budżetu Państwa oraz wspólnych działań wielu resortów, organizacji gospodarczych oraz samorządów lokalnych.
- Dla prawidłowej realizacji polityki leśnej Państwa niezbędne jest utrzymanie tradycyjnej i sprawdzonej jednolitej organizacji Lasów Państwowych oraz ich usytuowanie w centralnych strukturach Państwa. Konieczne jest również utrzymanie obecnego stanu własności lasów Skarbu Państwa. Ważne zadania we współczesnym leśnictwie przypadają służbom urządzania lasu, które powinny być podporządkowane organowi państwowej administracji centralnej nadzorującej leśnictwo i przekształcone w jednostkę planistyczno-prognostyczną w zakresie monitorowania stanu lasu i zasobów leśnych oraz sporządzania prognoz rozwoju leśnictwa.
- Funkcja produkcyjna lasu, obejmująca m. in. produkcję surowca drzewnego, jest istotnym elementem ekonomicznego kształtowania gospodarki leśnej i w dużej mierze warunkuje rozwój gospodarczy kraju. Drewno dzięki swym szczególnym właściwościom technicznym i zdrowotnym oraz możliwością trwałego odtwarzania jest dla człowieka przyjaznym i niezastępowalnym surowcem. Produkcja i pozyskanie surowca drzewnego muszą być realizowane metodami zapewniającymi trwałe zachowanie lasu z uwzględnieniem stosowania technik i technologii bezpiecznych dla środowiska.
- W działalności leśnictwa coraz większe znaczenie mają środowiskotwórcze i społeczne funkcje lasu o charakterze dóbr publicznych, bezpłatnie świadczone na rzecz społeczeństwa. Są one finansowane obecnie głównie z przychodów ze sprzedaży drewna. Prowadzi to do obniżenia ekonomicznej efektywności gospodarki leśnej, zaniku motywacji do kształtowania zrównoważonej podaży i popytu na te dobra oraz niedoceniańa pozycji leśnictwa w życiu społeczno-gospodarczym kraju.
Realizacja funkcji środowiskotwórczych i społecznych lasu pilnie wymaga ich

wyceny i urynkowania oraz finansowania z budżetu Państwa, budżetów samorządów lub innych źródeł.

- Niezwykle istotnym czynnikiem prawidłowej realizacji wzrastających zadań gospodarki leśnej jest właściwe rozwiązywanie problemów kadrowych i socjalno-bytowych leśnictwa. Racjonalizacja zatrudnienia w Lasach Państwowych powinna uwzględniać warunki organizacyjno-techniczne prac leśnych, zmiany w strukturze zadań oraz konieczność zapewnienia odpowiedniego zakresu prywatyzacji usług leśnych z równoczesnym wspieraniem firm wieloosobowych, sprzyjającym ich wyposażeniu w nowoczesny sprzęt oraz posiadaniu wysoko kwalifikowanej kadry pracowniczej. Do realizacji niektórych rodzajów zadań leśnych konieczne jest jednak utrzymanie przez Lasy Państwowe własnej kadry wykonawczej.

Skuteczne i efektywne zarządzanie wielofunkcyjnym gospodarstwem leśnym wymaga wdrażania nowoczesnych technik i technologii oraz stałego podwyższania kwalifikacji personelu, zwiększania prestiżu zawodu leśnika i stabilizacji kadry zawodowej pracującej w leśnictwie.

Kongres Leśników Polskich wskazuje na potrzebę pilnego opracowania kolejnych programów wykonawczych do Polityki Leśnej Państwa, przy pełnym wykorzystaniu materiałów kongresowych, w tym zwłaszcza Uchwały Kongresu.

Głównym celem Kongresu było wytyczenie kierunków i zadań dla polskiego leśnictwa u progu XXI wieku. W wielu referatach oraz w dyskusjach dokonano także analizy i oceny dorobku polskiego leśnictwa w przeszłości, podkreślono jego wysoki poziom i sprawdzoną strukturę organizacyjną Lasów Państwowych oraz nowoczesną i wszechstronną wiedzę zawodową i zaangażowanie leśników którzy pomimo często trudnych i niesprzyjających warunków zewnętrznych, potrafili zapewnić trwałość lasu i wkład gospodarki leśnej w cywilizacyjny rozwój kraju.

Kongres Leśników Polskich z całym przekonaniem pragnie oddać należny hołd wszystkim pokoleniom leśników polskich, którzy przyczynili się do rozwoju leśnictwa w naszym kraju oraz złożyć Im głębokie wyrazy podziękowania i uznania.

Darz Bór!

*Kongres Leśników Polskich
Warszawa 26 kwietnia 1997 roku*